

gaar Beskæringen væsentlig ud over den, der ingen Forsørgerpligter har, og derfor vil det ogsaa vise sig, at medens den ugifte Portør, Postbud etc. i København nu har en Begyndelsesløn af 2 814 Kr., vil han efter Lovforslaget her gaa ned til 2 220 Kr. Men tager vi det, som er det normale Forhold — hvad det vel nok maa siges at være —, en Familie med fra 1 til 3 Børn, saa vil Tjenestemanden gaa ned fra 3 074 Kr. til 2 940 Kr. Som ærede Medlemmer altsaa vil se, en ganske overordentlig beskeden Nedsættelse, og paa lignende Maade kunde jeg anføre Eksempler fra en Række andre Omraader. Det er altsaa ganske klart, at der her ikke er taget med nogen særlig haard Haand paa de lavere lønnede, men at Nedsæringen tværtimod, for saa vidt de vedkommende har Forsørgerpligter, trods den store almindelige Nedsækering rammer dem i forholdsvis umærkelig Grad og undertiden saa godt som slet ikke.

Langt større Styrke kunde der være i den Indvending, at de højeste Embedsmænd, som allerede blev noget forfordelt i 1919, idet deres Lønninger langtfra blev hævet i det Forhold som de lavere Tjenestemænds blev, bliver forurettet, fordi dette Lovforslag ikke raader Bod derpaa. Ja, jeg maa tilstaa, at denne Indvending ikke er uberegtiget i og for sig. Men naar jeg dog ikke har søgt at imødegaa den i dette Forslag, ligger det i den Betragtning, at i en Periode, hvor Nedsækeringer maa finde Sted og maa ramme helt ned til Bunden, maa ramme, som jeg nævnte før, ogsaa Aldersrentenydere, Invaliderrentenydere etc. — ved denne Lejlighed og i denne Sammenhæng lader det sig ikke gøre at gaa til en faktisk Forhøjelse af Niveaueet for de højere lønnede Embedsmænd i Forhold til 1919. Jeg tror, man maa indrømme, at det meget vanskeligt vil lade sig gøre. Det vil være naturligt i en Periode, hvor saa mange maa ofre, der kun har grumme lidt, at de, der har mest, ikke forbedrer deres Stilling, der skal og maa de ofre mest. Dog maa jeg sige, at forholdsvis ofrer de ikke mere end de lavere Lønklasser. En gift Departementschef uden Børn f. Eks. mister 662 Kr., og det er kun godt 5 pCt. af hans Løn. Den gifte Portør uden Børn mister forholdsvis mere, nemlig i Begyndelsesløn 284 Kr., og først den gifte Portør med 1—3 Børn mister forholdsvis mindre, nemlig 134 Kr. Man vil maaske sige: hvordan kan det hænge sammen, for Konjunkturtillæget, som rettede sig efter Lønnen, begunstigede jo netop de højere Embedsmænd. Sammenhængen er den, at det er ikke alene Konjunktur-

tillæget, men ogsaa Dyrtidstillæget, der forsvinder, og Dyrtidstillæget havde en udpræget nivellerende Karakter; det var ens for alle Lønklasser uden Hensyn til Lønnens Størrelse. Derfor maa det foreslaede System medføre, at de højere Embedsmænd, helt op til Departementschefer, ikke taber forholdsvis mere end de lavere lønnede. Jeg maa endvidere overfor de mange Sammenligninger, der kommer frem, gøre den Bemærkning, skønt jeg ellers ikke skæl komme ind paa mange Enkeltheder, at man er saa tilbøjelig til, at sammenligne Slutlønnen netop for de højere Tjenestemænd, fordi naar man blot tager Slutlønnen, giver det et for disse Tjenestemænd meget ugunstigt Resultat af Lønningsloven af 1919. En Departementschefs Begyndelsesløn var, omregnet efter Pristallet, før 1914 10 860 Kr., men nu har en gift Departementschef i hele sin Tjenestetid 13 052 Kr. Han er altsaa, hvad Begyndelseslønnen angaar, avanceret væsentlig, men ganske vist med Slutlønnen staar han tilbage, for den var — stadig omregnet efter Pristallet 181 — før 1914 14 480 Kr. og er nu for den gifte Departementschef uden Børn kun 13 052 Kr. Men der er det at bemærke derved, hvad der bør erindres, naar man foretager disse Sammenstillinger, at nu kommer Departementschefen straks op paa den Løn, han vil beholde hele Tiden, en Løn, der er betydelig højere end den Løn, han havde i 1914 for højet efter Pristallet. Men den store Slutløn, man ynder at regne med, opnaar han først efter 16 Aars Forløb, idet han stiger med Alderstillæg hvert fjerde Aar, 500 Kr. Men hvor mange Departementschefer opnaar overhovedet denne Slutløn? I hvert Tilfælde er det en væsentlig økonomisk Fordel for ham, at han straks ved Begyndelsen af sin Ansættelse har den højere Løn. Det vil særlig være ved Begyndelsen af Ansættelsen, han normalt har Forsørgerpligt tilbage eller dog har Børn, som han, selv om de er over 18 Aar; maa bidrage til. Jeg tror altsaa, at man, hvis man vilde regne det nøje ud, vil finde, at paa Grund af det Forhold, som her er paapeget, er selv de højest lønnede Embedsmænd ikke saa forurettede, som man plejer at sige. Men de er naturligvis ikke begunstigede paa samme Maade, som de lavere lønnede Tjenestemænd blev i 1919.

Det siges, at saaledes som dette Forslag er stillet op, vil Tjenestemændene blive væsentlig ringere stillede end i de private Erhverv. For de gifte, særlig dem med Børn, er Reduktionen saa ringe, at det ikke forrykker Forholdet til det private Erhvervs-